

BILTEN-GLASNIK ŽIVILSKEGA KOMBINATA ŽITO

LJUBLJANA, APRIL 1969

LETO IV — ŠTEVILKA 4

OB PETDESETLETNICI JUGOSLOVANSKIH SINDIKATOV

Revolucionarna zgodovina

Delavski sindikati proslavljajo letos svoj veliki jubilej. Pol stoletja, odkar so se delavci jugoslovanskih dežel 22. in 23. aprila 1919 organizirali v enotno sindikalno gibanje. V petdesetih letih obstoja so dali jugoslovanski sindikati velik doprinos k dolgotrajnemu boju našega delavskega razreda za njegove interese in pravice. Revolucionarna tradicija in rezultati boja sindikatov so dali trden temelj za odločno nadaljevanje tega boja in za uresničevanje neposrednih in zgodovinskih interesov delavskega razreda vseh naših ljudi in narodnosti.

Proti koncu 19. in v začetku 20. stoletja se je začelo združevanje delavskih organizacij v deželah Jugoslavije. Po končani prvi svetovni vojni, leta 1919, v času močnega revolucionarnega delavskega gibanja v svetu in pri nas, je bil ustanovljen prvi osrednji delavski sindikalni svet, ki je imel približno 200.000 članov.

Sindikalne delavske organizacije so rasle iz boja delovnih ljudi za njihove osnovne človeške pravice. Spodbujalo, povezovalo in neusahljivo močjo jih je navdajalo prepričanje delavskega razreda, da se delavci posamično ali združeno v majhnih skupinah ne morejo postavljati po robu moči kapitala in izkoriščevalcem vseh vrst.

Delavski razred je takrat ustanovil tudi svojo komunistično partijo — voditelja in organizatorja vsega revolucionarnega boja. Potrjena je bila zgodovinska izkušnja, da sta za samoosvoboditev proletariata nujno potrebni dve obliki njegovega organiziranja — sindikat in komunistična partija. Ker sta ti dve organizaciji imeli skupen interes, sta se lahko razvijali samo kot enot-

no revolucionarno gibanje. Sindikati so bili pod neposrednim vplivom Socialistične delavske partije Jugoslavije, komunistična partija pa je imela v sindikatih trdno oporišče za svoje akcije in povezovanje z delovnimi množicami.

V stari Jugoslaviji je bil sindikat v zelo težavnih okoliščinah nosilec in organizator stavk in drugih oblik boja delavcev za življenjske in človeške pravice. Sindikat je bil prepovedan, njegove člane pa so preganjali. V času Obznane, znane šestojanuarske diktature, je režim poskušal onemogočiti revolucionarne akcije, na tisoče delavcev je bilo v ječah in koncentracijskih taboriščih. Vse to pa ni ustavilo njihovega dela in nadaljevanja revolucionarne poti. V teh težkih pogojih se je kalila revolucionarna odločnost organizacij in njihovih članov. Ko je privihrala nad Evropo nevarnost fašizma, so se naši sindikati še bolj odločno vključili v boj proti temu sovražniku človeštva.

Mnogi njihovi najuglednejši člani in voditelji so se vključili tudi v mednarodno torišče boja, posegli so v špansko državljansko vojno. Povzdignjen je bil glas odpora proti okupaciji Češkoslovaške s strani fašistične Nemčije; zgodovinskega 27. marca 1941 so se predstavniki režima pripravljali prodati Jugosla-

vijo fašistom, pa so sindikati pod vodstvom komunistične partije odigrali odločilno protifašistično in svobodoljubno vlogo.

Pomembnost našega sindikalnega gibanja je v tem, da ga je zmeraj pričujoči interes delovnih množic, da izboljšajo življenjske in delovne pogoje, da se rešijo svoje gospodarske bede, vodil na torišče političnega boja, v konkretno politično akcijo, brez katere bi bil postal boj za gospodarske pravice vkovan v okvire izkoriščevalskih kapitalističnih odnosov. Sindikalni organizaciji se je posrečilo, da se je razvila v močno razredno borbena gibanje, da povezuje in izraža interese neposrednih proizvajalcev.

Konec na 2. strani

DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE IN SAMOUPRAVNI ORGANI KOMBINATA IN DELOVNIH ENOT TER UREDNIŠTVO »GLASNIKA«

ČESTITAJO VSEM DELOVNIM LJUDEM OB PRVOMAJSKIH PRAZNIKI!

Glavni direktor izvoljen za republiškega poslanca

V predvolilnem obdobju so med drugim tudi delovne organizacije dobile priporočilo, naj iz svojih vrst predlagajo najboljše delavce kot možne kandidate za poslance gospodarskega zbora skupščine SRS. Takšno priporočilo je dobil tudi kombinat Žito, nakar so družbeno politične organizacije kombinata predlagale občinski kandidacijski konferenci Ljubljana Moste-Polje za kandidata glavnega direktorja Franca PUTERLA.

Kandidacijska konferenca občine je nato na svojem zasedanju 6. aprila kandidaturo tov. Puterla potrdila, prav tako kot kandidaturo ostalih petih sokandidatov v občinskem merilu.

Glede na to, da želijo občinski družbeno politični forumi od kandidatov zvedeti, kakšen program dela so si zamislili kot možni kandidati za poslance, je bil v ponedeljek, 21. aprila, v občinski skupščini organiziran razgovor s kandidati za poslance zborov delovnih skupnosti republiške in zvezne skupščine. Tega razgovora, ki ga je pripravila občinska konferenca SZDL, so se udeležili njeni zastopniki ter odborniki obeh občinskih zborov.

Tov. Puterle je za to priložnost pripravil naslednje predloge za delo v gospo-

ustrezne rešitve. Ena najvažnejših nalog prihodnjega obdobja je vsekakor izdelava načrta gospodarskega in družbenega razvoja tako za slo-

venski kot tudi jugoslovanski prostor. Najti primerno razvojno zamisel, ki bo omogočila čim ugodnejšo stopnjo rasti narodnega dohodka, vsekakor predstavlja resen namen. Nadaljevanje na 2. strani

Vsebina:

- IVAN ZORE IZVOLJEN ZA PREDSEDNIKA ZBORA DELOVNIH SKUPNOSTI
- RAZGIBANA SINDIKALNA DEJAVNOST
- INDONEZIJSKI VELEPOSILNIK V ŽITU
- ŽELEZNICA VAS VABI
- TRETJI NA VOGLU

Revolucionarna zgodovina

Nadaljevanje s 1. strani
Program boja sindikatov je tudi program revolucije. Iz boja revolucionarnih sindikatov je, kot eden izmed njihovih organizatorjev, zrasel in postal voditelj delavskega razreda, Josip Broz. Stojčič na čelu komunistične partije nad tri desetletja, je tovariš Tito nenehoma krepil zvezo delavskega razreda in njegove avantgarde — komunistične partije in sindikatov, pri tem pa združeval sile socializma in jih vodil od zmage v zmago.

Na pragu svobode, na državni konferenci v Beogradu, od 23. do 25. januarja 1945, je bila obnovljena sindikalna organizacija in ustanovljeni so bili enotni sindikati delavcev in nameščencev. V enotnosti naših sindikatov se krepila enotnost naše socialistične Jugoslavije.

V opustošeni deželi se je vojno junaštvo spremenilo v ustvarjalni zanos. Sindikati Jugoslavije, sledeč revolucionarni tradiciji, so postali organizator delavskega razreda za obnovo dežele. Takrat se je začela velika bitka za ostvareitev osnovnih materialnih pogojev za socialistično preobrazbo in boljše življenje delovnih ljudi.

Težavnega, toda odločilnega leta 1948, ko so se naši narodi nedvoumno odločili braniti z revolucijo priborjeno neodvisnost in nadaljevati samostojen socialističen razvoj, so delavci, organizirani v svojih sindikatih, še odločnejše šli v boj za zgraditev dežele, opirajoč se na lastne sile. Tisto leto so sindikati na svojem prvem kongresu sprejeli ime Zveza sindikatov Jugoslavije, kakor se še sedaj imenuje.

Z ustanovitvijo delavskih svetov leta 1950 je začel delavski razred uresničevati zgodovinsko utemeljeno idejo klasikov marksizma, da mora biti osvoboditev delavskega razreda njegovo lastno delo. Delavski sindikati so postali takrat del novih samoupravnih socialističnih sil. Življenjsko povezani so postali organizatorji prvih delavskih svetov v podjetjih.

Delavski razred in vsi delovni ljudje Jugoslavije proslavljamo 50-letnico

sindikatov v času, ko potekajo v naši družbi velike reforme in preobrazbe vsega družbenega in gospodarskega sestava, ko se širi še globlje uveljavljanje interesov delavskega razreda.

Vse dosedanje izkušnje nas uče, da je napredno lahko samo tisto gibanje, ki je sposobno, da se stalno spreminja in, spreminjajoč svojo organizacijo in način delovanja, učinkovito vpliva na spreminjanje družbenih odnosov. Zgodovinski trenutek, v katerem delovni ljudje socialistične Jugoslavije proslavljamo jubilej svoje sindikalne organizacije, zahteva, da te izkušnje uporabimo. Bodimo vztrajni v revolucionari-

ranju naše organizacije, da bo tudi v novih okoliščinah učinkovito sredstvo neposrednega uveljavljanja vsakega delovnega človeka v njegovem boju za višjo raven materialne osnove samoupravljanja in standarda, za bolj humane odnose in ideale socializma. Zveza sindikatov Jugoslavije je v svojem razvoju aktivno prispevala h krepitvi internacionalizma in delavske solidarnosti. Jugoslovanski sindikati so se dosledno zavzemali in se zavzemajo za krepitev mednarodnega sodelovanja sindikatov, slonečega na načelu polne samostojnosti, medsebojne pomoči in podpiranja zmeraj in v vsem, kar zahteva boj za skupne

interese delovnih ljudi vseh dežel, za mir in napredek v svetu.

Člani sindikata morajo iz svoje organizacije narediti še močnejše revolucionarno sredstvo za boj delavskega razreda in ga odpreti večjemu sodelovanju mlade generacije, za uresničevanje njenih samoupravnih in socialističnih teženj.

Polstoletni boj sindikatov za interese delavskega razreda Jugoslavije je vzidan v temelje naše nove samoupravne socialistične skupnosti. Danes, ko hkrati proslavljamo 50-letnico ustanovitve KPJ in 50-letnico združenja sindikatov, smo lahko ponosni na dosežene rezultate in cilje našega delavskega gibanja. Zastava, s katero smo šli v boj in pod katero se je razvila široka fronta socializma, naj nas tudi v prihodnje zbira in vodi v nove zmage.

G. R.

Glavni direktor izvoljen za republiškega poslanca

Nadaljevanje s 1. strani
uskladiti vse interese gospodarstva in tudi ostale družbene nadgradnje. Vprašanje medsebojnega usklajevanja odnosov v razvoju je vsekakor izredno pomembno, saj le-to omogoča izboljšanje stopnje rasti. Kakšni so naši narodno gospodarski cilji, je jasno, kajti le-ti izhajajo iz splošnih razvojnih ciljev, to je povečanje narodnega dohodka na prebivalca, izboljšanje tehnične opremljenosti in produktivnosti izboljšanje osebnega in družbenega standarda in podobno. Danes ugotavljamo, da je naša proizvodnja tehnično in tehnološko zastarela, premalo organizirana in združena, brez potrebnih sredstev za rekonstrukcijo, po drugi strani je »družbena režija« relativno močna glede na dosežen narodni dohodek, istočasno pa notranje premalo učinkovita. V podsestavu je vrsta nerešenih problemov predvsem v prometu (ceste, železnice), kjer se opažajo močna nesorazmerja in ozka grla.

Narodnogospodarski program mora jasno postaviti poti za usklajitev teh problemov oziroma ugotoviti prednost reševanja. Predvsem je potrebno poudariti, da je treba nujno obdelati metodo in način načrtovanja. Gospodarstvo je zaradi pomanjkanja nepotkov večkrat zašlo v problematične odločitve, ki so privedle do slabe učinkovitosti naložb in kasneje resnih zastojev pri realizaciji proizvodnje. V novi zamisli načrtovanja je vloga podjetja določene po-

stavljena, vendar je kvaliteta načrtovanja še vedno odvisna od kadrov. Po drugi strani so tudi znanstveni in raziskovalni inštituti preveč enostransko zaposleni in je uporaba modernih metod načrtovanja šele v začetni stopnji. Realizacije ravni načrtovanja določajo tudi širino načrtovanja v posameznih stopnjah. Dosedanji napori v tej smeri očitno kažejo na to, da je potrebno uskladiti ravni oziroma skupni interese z individualnim. Tu se bo pokazala vsa problematika.

Učinkovitost naložb je še vedno nizka in predstavlja svojevrsten problem današnjega razvoja. S tem, da podjetja vse bolj razpolagajo s sredstvi za razširjeno reprodukcijo, se kaže tudi smer za večanje učinkovitosti. Vendar kljub temu, s tem problem učinkovitosti še ni rešen. Pomanjkanje dolgoročne orientacije onemogoča smotno porabo že tako pičlih sredstev. Prav tako je otežkočeno tudi združevanje razpoložljivih sredstev. Načelo dohodka kot gonilne sile gospodarjenja se še vedno ponekod umika reševanju fizičnega obsega. Nagnjenje h gospodarski neodvisnosti ni izločeno.

Pojavlja se zapiranje vase in monopolizem, ki je seveda le kratkoročna rešitev. Nasproti donosnim naložbam se pojavljajo naložbe, ki ohranjajo samo doseženo raven dohodka, ker niso istočasno rešeni problemi delovne sile, notranje organizacije in podobno. Pri investicijah bo moralo večanje dohodka

igrati vse pomembnejšo vlogo, vendar je potreben problemu odvečne delovne sile posvetiti veliko pozornost. Danes v gospodarstvu razpolagamo s kadri, ki jih je težko prequalificirati, ki so na delovnih mestih dali vse, kar so zmogli. Reševanje teh problemov ne more biti več torišče dela posamezne gospodarske organizacije, temveč skupna naloga vsega gospodarstva. Isto velja za negospodarstvo. Učinkovitost »družbene režije« je dvomljiva in je treba nujno tudi tu, kot v gospodarstvu, iskati možnosti za smotno ureditev. Vse to seveda zahteva, da se določi najvišja stopnja rasti, da bosta gospodarstvo in negospodarstvo sposobna prevzeti odvečno delovno silo, kot tudi dotok nove delovne sile. Posebno važen je tu odnos do mladih, ki prihajajo iz šol in bodo pomenili v prihodnosti gonilno silo razvoja. Med novimi in starimi generacijami je treba graditi povezavo; povezati je treba znanje in revolucionarni duh mladih z znanjem in izkušnjami starejših. Samo to bo omogočilo postopen potek izboljšanja notranjih sestav.

Z investicijami in zaposlovanjem je vezana produktivnost. Rast produktivnosti daje možnost odpiranja proti zunanjim trgov, možnost vključevanja v konkurenco in podobno. Rast produktivnosti je seveda, poleg na izboljšavo tehnične in tehnološke opremljenosti, vezana tudi na izboljšanje kadrovske sestave. Večja pove-

zava z znanostjo in načrtovanje kadrov nam bo to omogočilo. Tudi to je ena važnih sestavin načina načrtovanja. Ob uveljavljanju novih organizacijskih metod ugotavljamo, da obstajajo rezerve in možnosti za povečanje produktivnosti brez večjih vlaganj. Res pa je, da primanjkuje strokovnjaki za obdelave na tem področju.

Področje integracijskih gibanj je še vedno premalo močno. Medsebojno povezovalje v gospodarstvu še vedno ne more zaživeti, ker ni vseh pogojev, ki bi ta potek pospeševali. Marsikje so tudi subjektivne osnove dejavnik zaviranja teh potekov, po drugi strani pa ugotovimo, da premalo proučena integracija lahko deluje zaviralno, če niso vse osnove pravilno rešene. V našem gospodarstvu je integracija delno v neprijetnem položaju tudi na račun tega, ker smo podjetja, ki so bila slaba, pridruževali boljšim in s tem večkrat poslabšali položaj prej dobro uspejajočemu podjetju. To samo dokazuje, da izbiranje še ne deluje v polni meri.

Osebnih in družbenih standardov sta vsekakor sestavini, ki sta nujno vezani na poprejšnje osnove. Rast je odvisna od gospodarskega razvoja in ga tudi povračujoče pospešuje. Važna sestavina delovne sposobnosti delavca je stanovanje. Politika stanovanjske gradnje je preveč naslonjena na gospodarske organizacije in le-te s težavo rešujejo te probleme. Uveljavitev novih načel na tem področju je nujna. Skupnost bo morala najti nove možnosti, posebno v bančnem sistemu, za rešitev teh vprašanj.

Prav tako obstaja še vrsta problemov na področju zdravstva, kulture in socialnega skrbstva, kjer bi z rastjo osebnega standarda moralo priti do premikov. Vse več bi moralo biti uslug, ki bi se pokrivali iz skupnih skladov oz. solidarnostnih skladov, ker bi le-ti omogočali, da različne kategorije porabnikov nekeje izenačujejo. To velja posebno za področje šolstva, socialnega varstva, zdravstva in podobno.

Na koncu bi želel poudariti, da tudi v naši dejavnosti nismo rešili vseh problemov. in so enaki že naštetim.

V sredo, 23. aprila, je bila prva seja novo izvoljenih odbornikov obeh zborov občinskih skupščin Ljubljana - Moste-Polje in Litija. Na tej seji so odborniki tudi volili poslance za gospodarski, kulturno prosvetni in socialno zdravstveni zbor skupščine SRS.

Za gospodarski zbor so kandidirali tov. Pungerčar (Litija), Lampič (Toplarna Ljubljana), inž. Miklavc in inž. Tavželj (oba Agrokombinat Emona Ljubljana), Puterle (Žito) in Dragar (SAP Ljubljana). S tajnim glasovanjem so bili izvoljeni tov. Pungerčar s 105, inž. Miklavc s 112 in Puterle s 83 glasovi. Konec na 3. strani

IVAN ZORE IZVOLJEN ZA PREDSEDNIKA zboru delovnih skupnosti občine

Tovariš Ivan Zore je bil doslej, v minuli mandatni dobi, že dve leti odbornik občinske skupščine Ljubljana-Moste-Polje in hkrati odbornik Mestnega sveta Ljubljana, razen tega pa je sodeloval v dveh komisijah in svetu.

Pri Mestnem svetu je bil imenovan v komisijo za preskrbo in v imunitetno komisijo, v občinski skupščini pa je bil član sveta za družbeni načrt in finance.

Ob minulih volitvah je ponovno kandidiral za odbornika zboru delovnih skupnosti občinske skupščine Ljubljana-Moste-Polje in bil v svoji volilni enoti z veliko večino glasov tudi izvoljen.

Na prvi seji obeh zborov občinske skupščine Ljubljana-Moste-Polje so odborniki izvolili ponovno za predsednika tov. Poldeta Mačka, za podpredsednika pa Albina Miklavca. Za predsednika občinskega zbora je bil izvoljen Janez Jančar, za predsednika zboru delovnih skupnosti pa Ivan Zore.

O svojem dosedanem sodelovanju v Mestnem svetu in v občinski skupščini ter o svojem delu v prihodnje ob ponovni izvolitvi za odbornika, nam je podal naslednje misli:

DELO MESTNEGA SVETA

V minuli mandatni dobi, v času izvajanja in utrjevanja gospodarske reforme, predstavlja tudi leti 1967

in 1968 nezaključeno obdobje glede razvoja komunalne samouprave v Ljubljani. Značilno je bilo v tem obdobju vse večje prenašanje pristojnosti na Mestni svet Ljubljane in reševanje problemov, ki so skupnega pomena za mesto Ljubljano, kot središče kulturnega in gospodarskega dogajanja Slovenije. Glede tega imajo občinske skupščine v ljubljanskem območju svojo specifičnost.

V minuli mandatni dobi je bil ustanovljen odbor za gospodarstvo pri mestnem svetu, katerega naloga je bila in je še v prihodnje, da spremlja gibanja gospodarstva in predlaga ukrepe za smotno in usklajeno usmerjanje nadaljnjega gospodarskega razvoja, z namenom da bi povečali družbeni bruto produkt,

povečali število zaposlenih in še posebno zaposlovali mladino ter strokovni kader.

V tem pogledu so bili doseženi delni rezultati, ki so opravičili ustanavljanje odbora za gospodarstvo. Vendar se pričakuje, da bo uspeh na tem področju v prihodnjih letih znatno večji, saj je bil odbor imenovan šele ob koncu 1967. leta.

Uresničevanje in izvajanje tako obsežnih načrtov pa zahteva daljše obdobje. Spremljanje načrtnega proučevanja in podajanje konkretnih predlogov za reševanje tega predloga je odvisno od celotnega gospodarskega razvoja Slovenije v širšem smislu. Temu pa se mora prilagoditi tudi gospodarstvo v ljubljanskem območju.

V tej mandatni dobi je bila ustanovljena tudi posebna komisija za obravnavanje in reševanje stanovanjskih zadev borcev. To vprašnje se je sedaj, kot še nikoli poprej, urejalo sistematično in uspešno, vendar še vsi problemi niso rešeni, kajti v dveh letih je nemogoče rešiti, kar ni bilo v minulih 23 letih rešeno. Vendar se je s tem začelo sistematično in smotno.

V načrtu pa je še reševanje zadev, ki so skupnega pomena:

podvoz v Kajuhovi ulici, delo se prične v letu 1969,

podvoz v Šiški-Drenikova ulica, v pripravi so načrti,

podhodi za pešce na Ajdovščini, v pripravi so načrti,

obnova ljubljanskega gradu in cesta na grad, v pripravi so načrti,

in gradnja pokritega zimskega bazena, izbira lokacije, priprava načrtov sta v delu.

Gradnja naštetih objektov se bo začela, čim bodo pripravljene vsi potrebni mestu Ljubljana imajo v elaborati in preskrbljena finančna sredstva. Gradnja

bo potekala po prednostni namembnosti.

Upam, da se bodo vse te zadeve uspešno reševale tudi v novi sestavi mestne skupščine.

DELO OBYNSKE SKUPSCINE LJUBLJANA— MOSTE-POLJE

Občinske skupščine v primerjavi z drugimi občini izven Ljubljane poseben položaj. Način urejanja skupnih zadev v mestu, razdeljenih na občinske skupščine, je bil predmet večkratnih razprav, ki se jih tudi v Ljubljani ni bilo moč izogniti. Razprave so dale mnoge pobude in izoblikovale dokaj različna mnenja, od predlogov za ukinitvev občin v mestu in ustanovitve ene občinske skupščine za mesto, pa do tistih, v katerih naj bi se v novo veliko ljubljansko občino vključilo tudi vse območje izven mesta. Naša volilna enota je o tem dala svoj predlog, da se v Ljubljani oblikuje ena občina, kar je bilo tudi širše obravnavano na zborih volivcev naše volilne enote. Na podlagi vsestranskih razprav pa je prevladalo mnenje tudi v ostalih občinskih skupščinah, da ostane v Ljubljani še naprej 5 občinskih skupščin in mestni svet.

Nadalje so potekale razprave o neštetihih problemih, ki jih je skupščina obravnavala in reševala. Glavni med njimi so:

— Komunalna dejavnost je bila predvsem usmerjena na modernizacijo cest, pločnikov razsvetljave in napeljave vodovoda po vaseh. V ta namen je bilo v zadnjih dveh letih porabljeno 16,039 milijonov ND, k čemur je treba še prišteti 130.000 ND samopripevka občanov.

— Glede zdravstva je bila v ljubljanskem območju opravljena reorganizacija. Vsi zdravstveni domovi so združeni v ljubljanski zdravstveni zavod. Organizacijsko je to urejeno, vendar po moji oceni zdravstvene usluge in nega bolnikov niso dosti izboljšane, to pa bo narekovalo tudi novim skupščinam ljubljanskega območja in Mestnemu svetu, da se temu vprašanju tudi v prihodnje posveti več pozornosti, kajti občani z združitvijo zdravstvenih domov v zdravstveni zavod Ljubljane niso ničesar pridobili, vsaj po dosedanjih ocenah ne.

— Pri obravnavanju vprašanja kmetov v višinskih predelih je bil dosežen viden korak naprej. Kmečka posestva so razdeljena glede na svojo lego na več kategorij. Sprejeti in tudi realizirani so bili sklepi glede davčne politike, tako da kmetje v višinskih predelih, ki sodijo

v IV. kategorijo, ne plačujejo davka, v III. kategoriji so davki znižani, medtem pa so delno povečani davki za nižinske kmete, ki imajo vse možnosti boljše obdelave zemlje in prodaje svojih pridelkov na tržišču.

— Veliko je bilo razprav o Kemični tovarni Moste in njenem obratu Yulon, ki je bil tik pred likvidacijo. Na občinski skupščini je celo nekaj odbornikov predlagalo, naj se obrat Yulon likvidira. Večina odbornikov pa je bila mišljenja, da je treba preskrbeti finančna sredstva za sanacijo. O tem so potekale širše razprave in bili sprejeti določeni ukrepi. Določena je bila prisilna uprava, ki je imela zelo težko nalogo urejanja notranjih razmer v tovarni, priprave kadrovskih sprememb, izboljšanja tehnološkega postopka in prodaje izdelkov. Občinska skupščina je nudila vsestransko pomoč, preskrbljen je bil premostitveni kredit.

Pokazalo se je, da je bilo pravilno stališče večine odbornikov občinske skupščine, predvsem pa zboru delovnih skupnosti, da se prevzamejo vsi ukrepi za sanacijo ter da obrata Yulon ne bi zaprli.

Imenovanje prisilne uprave je opravičilo stališče odbornikov oziroma skupščine, kajti ugotovljeno je, da obrat sedaj uspešno deluje in bo v prvi polovici tega leta, to je 6. junija, prisilna uprava ukinjena.

Odrpto pa ostaja še vprašnje materialnih obveznosti občine glede garan-

cijskih izjav, ki jih je dala občina banki.

— Davčna politika je zajemala posebno področje obravnave na občinski skupščini. Ugotovljeno je, da je to šibka točka vseh občinskih skupščin, vendar se bo to stanje z ustanovitvijo davčne uprave izboljšalo. Obstoječi instrumenti glede odmere davkov namreč niso bili v celoti razčiščeni v jugoslovanskem obsegu, zato so se na tem področju pojavljale razne nepravilnosti glede prijav in odmere davkov. Z ustanovitvijo davčne uprave in povečanjem števila osebja se bo to v prihodnje uspešneje reševalo.

● Kot odbornik zboru delovnih ljudi občinske skupščine se bom tudi v prihodnje zavzemal predvsem — za povečanje produktivnosti v gospodarskih organizacijah, nasploh pa v svoji volilni enoti, — za družbeni in gospodarski razvoj s težiščem dela v gospodarskih organizacijah, — za povečanje števila zaposlenih, — za pravilno davčno politiko do kmetov in ostalih davčnih obvezancev, — za urejanje komunalnih objektov v občini in mestu Ljubljana.

Vedno pa si bom prizadeval za utrjevanje samoupravljanja v delovnih organizacijah in ustanovah in hkrati odločno stal na stališču, da se z odločanju po hitrih postopkih v naši sedanji praksi povsem preneha.

Rekonstrukcija v Pekatetah

V tovarni testenin Pekatete se je pred nekaj dnevi začela nameravana rekonstrukcija strojev in strojne opreme. Predvidena je popolna rekonstrukcija in bo tovarna

po končanih montažnih delih začela obratovati s povsem novimi proizvodnimi in zavijalnimi stroji. Več o tem bomo še poročali.

RAZGIBANA SINDIKALNA DEJAVNOST

Na minuli konferenci, o kateri smo poročali v prejšnji številki, so novo izvoljeni člani sindikalne konference kombinata sprejeli določene obveznosti za prihodnje, kar kaže, da bo sindikalna dejavnost v kombinatu v prihodnje zelo razgibana.

Glede na to, da je bila ta konferenca tik pred zaključkom redakcije prejšnje številke našega lista, nismo utegnili podrobneje prikazati dosedanjih uspehov in dela, temveč smo bolj obdelali naloge za prihodnje.

Zato danes obširneje objavljamo prikaz dosedanjega dela sindikalne organizacije kombinata za obdobje, ki je minilo od prejšnjih konferenc v sindikalnih organizacijah in tudi naloge, ki čakajo sindikalne delavce v prihodnje.

Razgibano politično delovanje, dinamičen razvoj proizvodnje, samoupravljanje in delo sindikata v tem obdobju zahteva analize dosedanjih uspehov ter nam nudi izhodišča za nadaljnje delovanje.

Poleg priprav za občne zbornice sindikalnih podjetij se je odobr aktivno udeleževal naslednjih akcij, s katerimi je usmerjal nadaljnje delo sindikalnih podjetij ter pri tem reševal naslednje problematiko:

● aktivno je podpiral integracijske akcije in nadaljnje financiranje naših proizvodov. S tem je kombinat uredil odnos med posameznimi stopnjami predelave ter dal na trg vse več proizvodov neposredni porabi.

Priključitev posebno pekovskih obratov je omogočila:

- večjo stopnjo izkoriščanja zmogljivosti mlinske industrije,
- ureditev tehnoloških postopkov v pekarstvu in uvajanje modernih načinov proizvodnje in organizacije vzporedno z združevanjem predelave,
- izboljšanje pogojev dela pekovskih proizvajalcev.

● pri spremembi cen kruha je dal sindikat široko podporo, saj smo s tem dali možnost za nadaljnji razvoj pekarstva, ki je v posameznih področjih še vedno na precej nizki tehnični in tehnološki ravni. Višje cene dajejo možnost za utrditev pekarske proizvodnje, potrebno osredotočenje proizvodnje, izboljšanje kvalitete izdelkov, in končno, kar je najvažnejše, realno možnost za boljše delovne pogoje proizvajalcev kot tudi uvedbo skrajšanega delovnega tedna. V tej akciji je sindikat imel široko podporo proizvajalcev, v končni stopnji pa tudi odjemalcev.

● poprejšnji akciji je sledila tudi akcija za ukinitve stalnega nočnega dela v pekarstvu. Akcija je bila uspešno izvedena v ljubljanskem območju, kjer sta uredila začetek dela pekarni Žito in pekarna Center. Nočno delo je omejeno le na eno izmeno, medtem ko druga izmena dela že poudnevi. V tem smislu je na sindikatih podpisan tudi družbeni dogovor. Sindikat namerava izvesti to akcijo tudi v širšem slovenskem območju. Ta akcija sindi-

mlajše proizvajalce pa je treba ustrezno kvalificirati za posamezna delovna mesta. Tu odstopanj ni in izjem ne sme biti.

● sindikat se je aktivno zavzel tudi za politiko delitve dohodka in osebnih dohodkov. Podprl je iskanje novih meril za nagrajevanje po delu. Nova merila že vključujejo osnove gospodarjenja in izkoriščanje delovnih sredstev. Delovne enote se bodo bolj zavzele za iskanje notranjih rezerv, prav tako pa bomo aktivirali sposobne kadre v iskanju možnosti za izboljševanje. Vrsta delovnih mest je omejena na neposredni delovni učinek, vendar je treba postopno še naprej razvijati način premiranja in nagrajevanja za racionalizatorstvo. Posebno strokovni kadri - imajo tu še odprte možnosti, najti je treba le ustrezne oblike nagrajevanja. Za kombinat kot celoto mora biti osnova za rast osebnih dohodkov rast produktivnosti. Le-to pa lahko omogočimo z ustrezno akumulacijo, ki daje možnost tehničnega in tehnološkega razvoja. Zato je postopna rast sredstev za razširjeno reprodukcijo še vedno osnova za politiko osebnih dohodkov. V kolikor bomo zastopali takšno politiko, bomo dosegli višjo stopnjo rasti dohodka kot tudi osebnih dohodkov.

● pri obravnavi samoupravnih aktov je sindikat pridobil vse proizvajalce in podpiral čim širšo in demokratičnejšo razpravo. Vse pripombe, ki so bile tehtne, so bile upoštevane, vendar je kljub temu čuti določeno pomanjkanje zavzemanja samoupravljavcev, posebno ob problemih, ki se jih ne tičejo neposredno. To nam kaže, da je potrebno vzgoji samoupravljavcev posvečati še naprej pozornost. Včasih je težko najti najboljše rešitve, vendar pa mora biti izhodišče programska politika razvoja, kjer naj bi vladal sistem demokratičnega centralizma in usklajanja osebnih interesov z skupnimi.

S tem se sindikat ne odreka reševanju osebnih problemov posameznikov, v kolikor so objektivni, ne bo pa podpiral hotenj, ki so subjektivna in neusklajena s skupnimi cilji.

● Sindikat se je močno zavzel za razčiščevanje notranjih odnosov, kjer so postali le-ti neurejeni. Vedno je iskal vzroke ter jih poskušal v osnovi reševati. Te akcije so imele uspehe povsod tam, kjer so bile hitre in utemeljitve tehtne. V prihodnje se bo sindikat še bolj zavzemal za reševanje tvorstne problematike, vendar so za to potrebni sposobni sindikalni delavci. Zato je treba vrste sindikalnih delavcev okrepiti, vse probleme jasno odpreti in nakazati ter reševati takoj, ko se pojavijo, ne pa takrat ko

je problem že kritičen. Zal pa smo imeli probleme, ki smo jih reševali takrat, ko so postali kritični. Morda je krivda tudi v slabi obveščenosti posameznikov, ki bi to lahko reševali, po drugi strani pa strahu posameznikov, da odkrivanje teh težav pomeni njihovo nesposobnost za reševanje teh problemov.

Sindikat pa meni, da odkrivanje lastnih napak pomeni moč in sposobnost za reševanje napak, le najti je potrebno sredstva in način sodelovanja s tistimi, ki lahko omogočijo hitro reševanje teh problemov.

Tu pa se takoj navežemo na problem timskega dela oziroma sodelovanja. Tak način dela je edina pot za kvalitetno reševanje vseh problemov, ki se pojavljajo v odnosih in poslovanju. Razprava je demokratična nujnost in način dela od najnižje do najvišje ravni. To pomeni, da vključuje vse od neposrednih proizvajalcev do vodilnih delavcev kombinata. Uresničenje vseh ukrepov je nujnost in osnova akcijske moči, tako sindikata, kot vseh ostalih skupin oziroma posameznikov. Odlaganje uresničenja ukrepov pomeni nespoštovanje odločitev, posebno če jih ne izvajajo tisti, ki so to dolžni.

● sindikat se je široko zavzel za pripravo volitev v samoupravne in oblastvene organe. Stojimo na načelu, da mora biti v kandidiranju zagotovljena možnost izbire boljšega in sposobnejšega. V vseh pripravah je sindikat zastopal stališče, da morajo biti kandidati predlagani na temelju kvalitet, ki jih zahtevajo volilci, ne pa želja posameznih skupin. Pri neposrednih volitvah pa naj se doknčno izluščijo najboljše, ki bodo s polno odgovornostjo opravljali poverjene funkcije. Le na ta način bodo izbrani dobri kadri. Kljub temu se v iskanju teh kadrov kažejo določeni problemi, ker so dobri kadri že danes preveč zavzeti z delom in težko sprejemajo nove dolžnosti.

Sindikat pa meni, da je potrebno najti ustrezno rešitev med preizkušenimi starejšimi in mladimi revolucionarnimi delavci. Izkušnje medsebojnih rešitev med obema generacijama pomenijo vezanje izkušenj starejših z mladostnim poletom mladih.

Kljub temu, da je ta razvoj težak, je nujen in je naloga sindikata iskati in graditi te vezi ter jih stalno utrjevati.

V letošnjih pripravah smo skušali kadrovanje utrjevati v tej smeri, tako v sindikalnih podjetjih, kot ostalih telesih. Mladim marsikje manjka ustrezna širina in nujno potrebujejo dodatno izobraževanje, ki naj jih uvede v osnove našega samoupravnega družbenega sistema.

● ob vseh akcijah nismo, zanemarjali tudi skrbi za družbeni standard. V obdobju od 1958. do 1968. leta smo razdelili 120 stanovanj in 90 kreditov za stanovanjsko gradnjo, s politiko dodeljevanja kreditov nadaljujemo in skušamo reševati čimveč problemov. Vendar se moramo zavdati, da je obseg reševanja stanovanjske politike v veliki meri odvisen od razpoložljivih sredstev, le-ta pa od doseženega dohodka. Zato je treba predvsem težiti k takim naložbam v razvoj, ki nam bodo omogočale večanje dohodka in osebnih dohodkov in s tem sredstev za stanovanja. Menimo, da je današnja stanovanjska politika le preveč prepuščena gospodarskim organizacijam in da le-te niso sposobne reševati vseh problemov. Tu se vedno srečujemo s problematiko meril za določitev prednosti posameznih prosilcev. Po mnenju sindikata morajo merila izhajati iz potreb dolgoročnega razvoja in dolgoročne kadrovske politike. Tu ne smemo iti mimo socialnega nagiba, posebno v današnji razvojni stopnji, vendar se zavajamo, da je potrebno obdelati vsak primer posebej in da ni možno najti splošnih meril. Važen je moment solidarnosti, ki ga moramo vsekako upoštevati.

● v obdobju do leta 1975 moramo nadalje uresničiti novi program proizvodnje končnih izdelkov. Ta vključuje predvsem razvoj slaščičarstva z mehkim pecivom, posebne artikule testeninarstva in mlinarstva ter otroško prehrano iz žitaric. Uresničitev tega programa pomeni nadaljnji razvoj stopenj predelave, kjer je delež opravljenega dela vse večji. Analiza trga kaže, da je odjem sposoben rabiti nove še kvalitetnejše proizvode. Kombinatski pa bo s tem povečal svoj dohodek.

Z vrsto novih artiklov in izboljševanji se bo kombinat vključil v širše jugoslovansko tržišče, obstajajo pa možnosti za vključevanje v mednarodno delitev dela. Cilji so postavljeni — le doseči jih je treba. Preteklo obdobje kaže, da smo tega sposobni.

Sindikat podpira to razvojno pot in meni, da je nujna in da nam zagotavlja obstoj in razširitev.

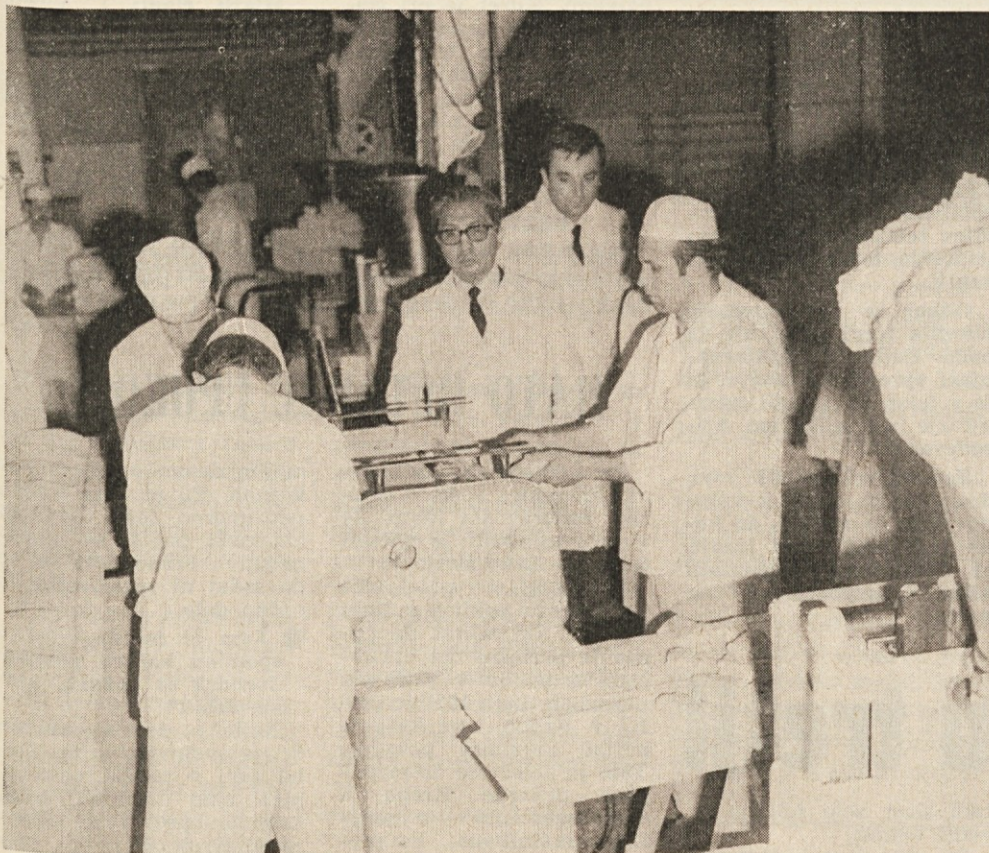
Ena važnih nalog sindikata je, da se približa socialističnemu človeku, da upošteva njegova hotenja, ga usmerja, razvija, in ga, če je potrebno, tudi zagovarja. To je cilj dela sindikata, obenem pa tudi pot do najboljših rešitev.

Bodoče naloge lahko nakazemo v nekaj osnovnih ciljih:

- nadaljnje razvijanje socialistične samoupravne družbe,
- nadaljnji razvoj sistematike dohodka in nagrajevanje po delih,
- pospešeni ekonomski razvoj kombinata,
- dolgoročno usmerjanje kadrovske politike,

Konec na 5. strani

Indonezijski veleposlanik v Žitu

Veleposlanik g. Abdullah Kamil si ogleduje pekarno na Šmartinski cesti

V četrtek, 17. aprila, je prišel v Ljubljano na nastopni protokolarni obisk veleposlanik republike Indonezije v SFRJ, g. **Abdullah Kamil**. Ta dan je imel obiske pri republiškem sekretarju za gospodarstvo, Svetu Kobalu, predsedniku Gospodarske zbornice SRS Leopoldu Kresetu, predsedniku Mestnega sveta Ljubljana inž. Mihi Košaku, podpredsedniku Izvršnega sveta skupščine SRS Sergeju Kraigherju, ki mu je priredil tudi svečano kosilo. Naslednji dan je indonezijski ambasador obiskal več ko poslovno združenje LES, gospodarskih organizacij, ta-

zduž. podjetje Iskra Kranj, obrat pitanih goved AE v Smedniku ter obrat perutnine AE v Duplici.

Po protokolu pa je ambasador obiskal tudi kombinat Žito in si ogledal vse delovne obrate na Šmartinski cesti. V spremstvu tretjega sekretarja ambasade g. Ibnu Djamilja je pozorno sledil razlagi strokovnih delavcev Žita in se živahno zanimal za način ter uspehe proizvodnje. V razgovoru je nakazal tudi možnost poslovnega sodelovanja svoje dežele s kombinatom. Na obisku v Žitu se je zadržal več kot eno uro.

50 let ZK Jugoslavije

O tem, da letos proslavimo 50. obletnico delovanja Zveze komunistov Jugoslavije, smo bralce na kratko že seznanili. Sedaj pa bi radi prikazali nekaj pomembnih podrobnosti. Komite mestne konference ZKS Ljubljana je v zvezi s proslavo na seji v 25. februarja letos izvolil od-

bor za proslavo te pomembne obletnice za območje ljubljanske organizacije ZK. Ta odbor se je med drugim obrnil s posebnim pismom na vse organizacije in aktivne ZK in opredelil osnovno vsebino proslav 50-letnice ZKJ.

Proslava 50-letnice namreč ne sme postati le stvar ZK, ampak stvar vseh delovnih ljudi, vsega ljudstva. Takšen pomen proslav določa vloga Komunistične partije Jugoslavije v boju delovnih ljudi ter narodov in narodnosti Jugoslavije proti izkoriščevalskim profinarodnim in profašističnim režimom stare Jugoslavije. Odločen boj Komunistične partije za osvoboditev in ohranitev neodvisnosti ter vsestranski družbeni napredek delovnih lju-

prispeva k temeljitejšemu obravnavanju partijske zgodovine kot sestavnega dela zgodovine naših narodov. Zato je potrebno 50-letnico ZKJ najtesneje povezati tudi s 50-letnico jugoslovanskih sindikatov in SKOJ. Pomembna naloga v tem letu je zato posredovanje borbene tradicije in izkušenj prejšnjih revolucionarnih generacij današnjemu delavskemu razredu in sedanji mladi generaciji, ki iz spoznavanja teh izkušenj stopnjuje sposobnost za pravilno usmerjanje v sodobnih zadregah. Ob proslavi obletnice je torej potrebno, da mlajši generaciji ne posredujemo le političnih izkušenj s prehojene poti, marveč tudi — in to na čim bolj neposreden način — oblikovanje moralnih načel in moralne podobe dosedanjih revolucionarnih generacij. O tem naj bi govorili vsepoved, v šolah, tovarnah, delovnih organizacijah in družtvih.

50-letnica naj ne spominja le na zgodovinski pomen in zgodovinsko pot KPJ, marveč naj bo še spodbuda za izpolnjevanje novih nalog pri gradnji samoupravljalvske socialistične družbe. Zgodovinska pot KPJ upravičuje zaganje delovnih ljudi, izkušnje s te poti pa bistveno prispevajo k oblikovanju politične zavesti današnjega človeka. Praznovanje obletnice pa naj bo tudi spremljano s povečanim zanimanjem za razvoj marksistične misli, ki je bila ves čas opora ZKJ.

Posebno v aktivih mladih komunistov, marksističnih krožkih in v organizacijah ZK bo treba posvetiti temu primerno pozornost. Marksizem pomeni danes osnovo sodobne znanosti in pred-

stavlja predvsem iščočo človeško humanistično misel in kulturo. Nedvomno je ustvarjalno razvijanje marksistične misli v novih zgodovinskih položajih pogoj za ustvarjalno in vodilno vlogo Zveze komunistov.

Spominu na 50-letnico naj bo posvečeno vse leto, glavne proslave pa naj bodo 27. aprila, 1. maja, 9. maja, 25. maja, 4. julija, 22. julija. Posamezne krajevne organizacije, delovne organizacije in ustanove naj praznujejo ob dneih, ki so zanje najpomembnejši.

DOPISUJTE V GLASNIK!

Odbor za proslavo pri komiteju mestne konference poziva na kraju vse organizacije in aktivne ZK, da pripravijo posebne programe o tem, kako in ob katerih priložnostih se bodo vključili v praznovanje 50-letnice ZKJ.

Izdaja Zivilski kombinat »ŽITO«, Ljubljana, Šmartinska c. 154. Ureja uredniški odbor — odgovorni urednik Janez Slovec. Naklada 1000 izvodov — Klišejci ČZP Ljudska pravica, Ljubljana — Tisk Zvezniška tiskarna v Ljubljani

di ter narodov Jugoslavije daje prav tako ZK širok družbeni pomen.

Spomin na 50-letnico naj

G. Abdullah Kamil (skrajno desno) si je v družbi sodelavcev kombinata podrobno ogledal proizvodnjo avtomatičnega mlina. Povsem levo je sekretar ambasade g. Ibnu Djamil

RAZGIBANA...

Nadaljevanje s 4. strani

- nadaljnji razvoj načina informiranja,
- utrjevanje zdravih medsebojnih odnosov,
- izboljševanje delovnih in življenjskih pogojev zaposlenih,
- nadaljnje razvijanje metod dela sindikalne organizacije.

Železnica vas vabi!

RAZPIS POSOJILA ZA SODOBNO UREDITEV ŽELEZNIC — VABLJENE SO VSE GOSPODARSKE ORGANIZACIJE IN OBČANI SLOVENIJE TER ISTRE, DA BI VPISALI OBVEZNICE ZA POSOJILO — ŽELEZNICE OBLJUBLJAJO RAZLIČNE UGODNOSTI, MED DRUGIM TUDI LOTERIJSKO ŽREBANJE.

Nobena tajnost ni, da so postale železnice, ki prav letos praznujejo 120-letnico svojega obstoja, že dokaj zastarele in izrabljene. Potrebne so torej nujnih obnovitev in sodobnejših naprav, različnih vozil in podobnega. Tega se železničarji prav dobro zavedajo, kar posredno v nemajhni meri občutijo tudi pri svojih osebnih dohodkih.

Vse to je privedlo samoupravne organe železniških delovnih organizacij širom po Jugoslaviji, prav tako pa tudi v Sloveniji do odločitve, da so razpisali posojilo, s katerim naj bi vsaj delno uresničili svoje načrte glede sodobne ureditve železnic.

Glede na to, da so železnice zelo tesno povezane z razvojem našega gospodarstva nasploh — saj brez prevoznih po železnici, kljub močnemu cestnemu in drugemu prometu, gospodarske organizacije ne bi mogle povsem izpolnjevati svojih delovnih in proizvodnih programov — so se železničarji obrnili s prošnjo za pomoč tudi nanje.

Z izdajo obveznic za sodobno ureditev železnic bi radi zbrali vsaj najnujnejša sredstva pri gospodarskih organizacijah, članih delovnih kolektivov in občanah nasploh, s čimer naj bi izboljšali prevoze po železnici za ljudi in tovor. Z nakupom sodobnih potniških in posebnih tovornih vozil bi namreč radi ugodili zahtevam ljudi po kvalitetnem, hitrem in cenejšem prevozu.

Takšen poziv je prispel tudi v kombinat Žito, da bi mobilizirali samoupravne organe, družbeno politične organizacije in tudi posamezne člane kolektiva delovnih enot kombinata za čim večji prispevek.

Pogoji ob podpisu obveznic so namreč zelo ugodni. Gospodarske organizacije

med njimi večdnevna brezplačna potovanja po Jugoslaviji ali inozemstvu in letovanja v železničarskih počitniških domovih.

Gospodarske organizacije lahko vplačajo obveznice takoj ali v 10 obrokih, posamezniki pa prav tako takoj ali v 24 obrokih.

Sredstva, ki bodo na ta način zbrana na področju ŽŽTP Ljubljana, bodo uporabljena za sodobno ureditev železnic samo na tem področju, torej samo v Sloveniji.

Odbor za vpis obveznic posojila torej pričakuje, da bodo ljudje z razumevanjem sprejeli to akcijo, ki je v teku, in podprli železničarje pri njihovem prizadevanju.

Zatorej velja tudi vam, dragi bralci, poziv k vpisu obveznic in upamo, da bodo tudi med vami ljudje, ki bodo znali prislunhiti klicu železničarjev — na pomoč!

din pa 3 brezplačne vozovnice 1. razreda za vse vrste vlakov in za katerokoli relacijo (razdaljo) na Jugoslovanskih železnicah.

Posamezni občani imajo še posebno prednost, ker bodo ob vpisu obveznic dobili možnost sodelovati pri loterijskem žrebanju obveznic. Izžrebanih bo 700 zelo vabljenih dobitkov,

Na Voglu tretji

Smučarji sindikalnih organizacij podjetij živilske stroke v Sloveniji so imeli v soboto, 12. aprila, svoje že tradicionalne tekme v veleslalomu na Voglu. Udeležilo se jih je 38 tekmovalcev in tekmovalcev iz podjetij Etol iz Celja, Zita, Kolinske tovarne in Sumija iz Ljubljane, med njimi tudi nekateri družinski člani zaposleni v teh podjetjih. Glede na število podjetij je bila udeležba dokaj skromna, nasprotno pa ne glede na število tekmovalcev.

Prireditelj letošnjih tekem je bilo podjetje Etol, ki je dobro poskrbelo za organizacijo. Tehnični del organizacije je prepustilo Transturistu iz Škofje Loke, katerega člani so odlično pripravili progo ter

tudi sicer zelo solidno izvedli tekme.

Ob zelo lepem vremenu so tekmovalci prevozili 800 m dolgo progo s 16 vrati, ki je bila speljana na kratkem plazu pod vrhom Šije.

Tekmovalci so startali za posamezno in ekipno uvrstitev, razdeljeni pa so bili v tri razrede: članice, mlajše in starejše člane, vsi pa so prevozili isto progo. Za ekipno uvrstitev so šli čase dveh članic, dveh mlajših članov in enega starejšega člana.

Žitovci so v ekipni razvrstitvi dosegli zadnje, to je tretje mesto. Vzrok temu so bili padci nekaterih in zato slabša uvrstitev. Zelo dobro so se uvrstili nekateri mlajši člani Zita, saj so Rojina, Slamberger

in Pirc dosegli v svojem razredu drugo, tretje in četrto mesto. Kunšič je bil sedmi, Ponikvar pa dvanajsti med 18 tekmovalci. Pri članicah je bila tokrat solidna Blažičeva s četrtem mestom, Rojina je bila dvanajsta, Grünfeldova pa štirinajsta med 15 tekmovalkami. Kuret je pri starejših članih dosegel peto mesto. Kuret in Grünfeldova sta med vožnjo padla, smolo pa je imel Baggia, ki si je pri treningu poškodoval nogo in na tekmi sploh ni mogel nastopiti.

REZULTATI

Članice: 1. Kršmanc (Etol) 0,51,8, 2. Predovič (Kolinska) 0,57,5, 3. Berc (Šu-

mi) 1,04,8, 4. Blažič (Žito) 1,05,0, 5. Heric (Kolinska) 1,08,1, 12. Rojina (Žito) 1,49,4, 14. Grünfeld (Žito) 3,15,5.

Starejši člani: 1. Kršmanc (Etol) 0,51,2, 2. Predovič 0,56,0, 3. Heric 0,56,9, 4. Klemenc (vsi Kolinska) 1,03,2, 5. Kuret (Žito) 1,20,3.

Mlajši člani: 1. Virant (Kolinska) 0,47,5, 2. Rojina 0,49,0, 3. Slamberger 0,50,9, 4. Pirc (vsi Žito) 0,51,2, 5. Žerjav (Kolinska) 0,52,4, 7. Kunšič (Žito) 0,54,3, 12. Ponikvar (Žito) 1,01,0.

Ekipe: 1. Kolinska tovarna 4,41,5, 2. Etol 4,42,4, 3. Žito 5,24,6.

Na koncu naj omenimo, da bo prireditelj tekme prihodnje leto kombinat Žito.

MATO BUTORAC UPOKOJEN

Pred 58 leti se je v bližini Crikvenice rodil v družini Butorac sin Mato. Že v rani mladosti je občutil takratno težko življenje.

Leta 1926 se je šel učiti pekovskega poklica v Novi Vinodol. Od takrat do danes je pretežno del opravljal ta poklic v različnih pekarnah. Leta 1931 je prišel v Kropo, kjer kasneje postal upravnik pekarnice. Tam je delal vse do pripojitve pekarnice Kropa h kombinatu Žito — z manjšimi prekinitvami. Po pripojitvi pekarnice Kropa h kombinatu Žito se je vozil vsak dan na delo iz tega znamenitega zgodovinskega in tradicionalnega kraja s kovaško obrtjo v pekarno Lesce. Še preden se je poslovil od kolektiva kot sodelavec, smo mu zastavili nekaj vprašanj.

● Cesa si najbolj želite, ko odhajate v pokoj?

Najbolj si želim, da bi bil zdrav. Želim si tudi, da bi dobival primerno pokojnino, ker je življenje danes drago.

● Ali ste si že pripravili kakšnega konjička za kratek čas?

Če bi dopuščalo zdravje, bi se rad hodil po gorah. Tudi gobe nabiram zelo rad. Včasih pa igram šah in tudi karte.

● Kaj lahko kot pek z dolgoletno prakso v raznih pekarnah poveste o naši sodobni proizvodnji kruha?

Delo, ki sem ga opravljal v pekarni Lesce, se ne more primerjati z nobenim

mojim delom v drugih pekarnah. Tu je delo fizično neprimerno lažje in tudi higijenski pogoji so neprimerljivi. Edino, kar se še do sedaj ni spremenilo, je nočno delo.

● Vam je morda ostal v spominu kakšen poseben dogodek iz pekarn, kjer ste delali?

Najbolj se spominjam druge svetovne vojne. Delal sem v tržiški pekarni, kjer smo ilegalno pekli kruh in pecivo za partizane. Kruh in potice smo celo prek tajne zveze pošiljali v Dražgoše, kjer je potekala znamenita ofenziva.

● Imate družino in kako je sprejela vest o vaši upokojitvi?

Imam ženo in štiri otroke. Sin in hči še študirata, medtem ko sta dva že pri svojem kruhu. Vesti o moji upokojitvi so bili zelo veseli, posebno še vnuk.

● Želite dati bralcem našega Glasnika ali mlajši generaciji pekov kakšen poseben nasvet?

Vsem bralcem Glasnika in članom kolektiva želim obilo zdravja in sreče ter, da bi isto kot jaz, dočakali — zasluženi pokoj. Mlajši generaciji pekov pa priporočam vestnost pri delu in zmerno življenje.

Rad bi še dodal, da sem zelo rad prebiral Žitov Glasnik in želim si, da bi ga lahko še naprej, kakor doslej, dobival in prebiral.

Jože Glavač

ZA VSE INFORMACIJE GLEDE VPISA POSOJILA SE OBRAČAJTE NA ODBOR ZA VPIS POSOJILA PRI ZDRUŽENEM ŽELEZNIŠKEM TRANSPORTNEM PODJETJU LJUBLJANA, TELEFON 313-044, INTERNA 42-20.

VPISANE OBVEZNICE SE LAHKO VPLAČAJO Z GOTOVINO ALI PA TUDI Z DOSPELIMI KUPONI OBVEZNIC DRUGIH DOMAČIH POSOJIL.

OBVEZNICE SE BODO IZDAJALE ZA VREDNOST PO 10.000 DIN ZA PRAVNE OSEBE, ZA POSAMEZNIKE VPISNIKE PA PO 100, 500 IN 1000 DIN.

naj bi — poleg 6% obresti — dobile še 3% popust od vrednosti obveznic za prevoz blaga na vseh progah Jugoslovanskih železnic. Posamezniki pa — enako ob 6% obrestih — za obveznice po 500 din (novih!) 1 brezplačno vozovnico, za obveznice v vrednosti 1.000

Referendum v Šumiju

o pripojitvi delovne organizacije »ŠUMI« Ljubljana h ŽK »ŽITO« Ljubljana, ki je bil dne 2. 3. 1969.

Za obrat Ljubljana:

Vpisanih volilcev v volilni imenik 363		
Glasovanja se je udeležilo volilcev	337	92,8%
Glasovanja se ni udeležilo volilcev	26	7,2%
Za pripojitev je glasovalo volilcev	294	87,0%
Protipripojitvi je glasovalo volilcev	35	10,5%
Neveljavnih glasovnic je bilo	8	2,5%

Za obrat »Gorenjka«:

Vpisanih volilcev v volilni imenik 64		
Glasovanja se je udeležilo volilcev	63	98,4%
Glasovanja se ni udeležilo volilcev	1	1,6%
Za pripojitev je glasovalo volilcev	60	95,3%
Protipripojitvi je glasovalo volilcev	3	4,7%

Za celotno delovno organizacijo »ŠUMI« so bili ugotovljeni naslednji rezultati:

V volilni imenik je bilo vpisanih 427 volilcev		
V celoti je volilo volilcev	400	93,6%
Volitev se ni udeležilo volilcev	27	6,4%
Za pripojitev je glasovalo volilcev	354	88,5%
Protipripojitvi je glasovalo volilcev	38	9,5%
Neveljavnih je bilo glasovnic	8	2,0%

Delavci kombinata bodo sedaj na zborih delovnih ljudi v enotah razpravljali o problemih podjetja Šumi in bodo poučeni o dejanskem stanju.

ZUNAJ ŽELEZNICE PRVI VPISALI OBVEZNICE SLOVENCIV ZVEZNIH ORGANIH OZIROMA ZVEZNI VLADI V BEOGRADU

Vpisovanje obveznic za modernizacijo železnice je bilo v železniških kolektivih do 15. aprila t. j. do uradnega začetka vpisovanja v glavnem končano. Po še nedokončanih podatkih so sami železničarji v Sloveniji in Istri vpisali za 12,140.600 din obveznic, vpisalo pa jih je 14.330.

Tudi zunaj železnice je bilo veliko zanimanje še pred uradnim začetkom vpisovanja, zlasti med posamezniki, v delovnih organizacijah zunaj železnice, med obrtniki, upokojenci itd. Kot prvi so vpisali obveznice Slovenci v zveznih organih oziroma zvezni vladi v Beogradu, med njimi inž. MIRAN MEJAK, član ZIS, inž. MARKO BULC, član ZIS, JANKO ŠNODERL, sekretar zveznega sekretariata za finance, BORIS ŠNODERL, namestnik zveznega sekretariata za zunanjo trgovino, ANTON POLAJNAR, predsednik zveznega sveta za delo in predsednik zvezne gospodarske zbornice TONE BOLE.